Lietas Nr. A420518811
Lietas arhīva Nr. A42-00287-13/3

SPRIEDUMS

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 29.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese M.Miķelsone,

piedaloties sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/ pārstāvei Z.J. un pārstāvei I.G., kā arī atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei I.M.,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/ (turpmāk – pieteicēja) pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2011.gada 15.marta lēmuma Nr.22.4.6./18373 atcelšanu daļā, ar kuru pieteicējai nolemts noteikt papildu nomaksai budžetā uzņēmuma ienākuma nodokli Ls 124 861,80, soda naudu Ls 62 430,91 un nokavējuma naudu Ls 22 118,72 apmērā.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvaldes Starptautisko darījumu kontroles daļas galvenās nodokļu inspektores 2010.gada 11.novembra lēmumu Nr.23.19/1419 pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināts uzņēmumu ienākuma nodoklis (turpmāk – UIN) Ls 147 588,3, soda nauda Ls 73 794,16 un nokavējuma nauda Ls 24 017,2, pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk – PVN) Ls 102,6, soda nauda Ls 30,78 un nokavējuma nauda Ls 19,65, kā arī PVN soda nauda saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 35.panta devīto daļu Ls 2064,43.

Pieteicēja minēto lēmumu apstrīdēja VID ģenerāldirektorei.

[2] VID ģenerāldirektore ar 2011.gada 15.marta lēmumu Nr.22.4.6./18373 (turpmāk – Lēmums) nolēma: 1) atstāt negrozītuVID Nodokļu kontroles pārvaldes Starptautisko darījumu kontroles daļas galvenās nodokļu inspektores 2010.gada 11.novembra lēmumu Nr.23.19/1419 daļāpar pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināto PVN Ls 102,6, soda naudu Ls 30,78 un nokavējuma naudu Ls 19,65, kā arī PVN soda naudu Ls 2064,43; 2) atceltVID Nodokļu kontroles pārvaldes Starptautisko darījumu kontroles daļas galvenās nodokļu inspektores 2010.gada 11.novembra lēmumu Nr. 23.19/1419 daļā par pieteicējai papildu nomaksai budžetā aprēķināto UIN Ls 147 588,3, soda naudu Ls 73 794,16 un nokavējuma naudu Ls 24 017,2; 3) papildu nomaksai budžetā pieteicējai noteikt UIN Ls 124 861,8, soda naudu Ls 62 430,91 un nokavējuma naudu Ls 22 118,72.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Saskaņā ar 2008.gada 15.decembrī veiktajiem grozījumiem Nr.15-12-2008 pieteicējas 2007.gada 31.decembra aizdevuma līgumā No.2007-12-31-2 ar */Nosaukums 2/ OU* aizdevuma pamatparāda summa tika palielināta par aprēķinātajiem kredītprocentiem EUR 29 812 jeb Ls 20 951,85 apmērā.

2007.gada 31.decembrī pieteicēja noslēgusi aizdevuma līgumu Nr.2007-12-31, saskaņā ar kuru */Nosaukums 3/ AS* piešķīris pieteicējai aizdevumu 2007.gada aprēķināto kredītprocentu apmērā EUR 82 584,36 jeb Ls 58 040,26, kā arī 2008.gada 15.decembrī noslēgusi grozījumus aizdevuma līgumam Nr.2007-12-31, ar kuriem */Nosaukums 3/ AS* piešķīris pieteicējai aizdevumu 2008.gadā aprēķināto kredītprocentu apmērā EUR 98 713,4 jeb Ls 69 375,77.

Ar 2007.gada 31.decembra aizdevuma līgumu Nr.2007-12-31 pieteicējai piešķirtais aizdevums ietver /Nosaukums 4/ *OU* 2007.gadā aprēķinātos kredītprocentus EUR 648 901 jeb Ls 456 047,62, kā arī saskaņā ar 2008.gada 22.decembrī veiktajiem grozījumiem

Nr.22-12-2008 aizdevuma līgumā No.2007-12-31 aizdevuma pamatparāda summa tika palielināta par 2008.gadā aprēķinātajiem kredītprocentiem EUR 571 075,42 jeb Ls 401 351,81 apmērā.

[2.2] Likuma „Par uzņēmuma ienākumu nodokli" 3.panta ceturtās daļas 3.punkts nosaka, ka no procentu maksājumiem, ja to maksātājs un saņēmējs ir saistīti uzņēmumi vai personas, uzņēmumu ienākuma nodoklis ir ieturams pēc 10 procentu likmes no šiem maksājumiem, izņemot minētos procentu maksājumus, ko kapitālsabiedrība, kas ir Latvijas Republikas rezidents, izmaksā Eiropas Savienības dalībvalstu saistītai sabiedrībai vai tās pastāvīgajai pārstāvniecībai, kas atrodas citā Eiropas Savienības dalībvalstī.

Ņemot vērā minēto, ja aprēķinātie procenti par aizņēmumu no saistītām Igaunijas Republikas sabiedrībām tiek iekļauti pamatparāda summā un saistības par procentu maksājumiem izbeidzas, kā rezultātā tiek izveidota jauna saistība, tad procentu kapitalizācijas brīdī no 2007.gada 1.janvāra līdz 2008.gada 31.decembrim nodokļa maksātājam saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 3.panta ceturtās daļas 3.punktu bija pienākums no nerezidenta – Igaunijas Republikas saistītajām sabiedrībām /Nosaukums 5/ *AS, /Nosaukums 2/ OU* un */Nosaukums 4/* OU procentu ienākuma ieturēt uzņēmumu ienākuma nodokli noteiktajā apjomā (10 procentu apmērā).

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 15.aprīlī saņemts pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu daļā. Pieteikumā norādīti turpmāk norādītie argumenti.

[3.1] Pieteicēja nepiekrīt VID viedoklim, ka procentu iekļaušana aizņēmuma summā, par kuru turpmākajā periodā tiek aprēķināti jauni procenti, uzskatāma par šo procentu izmaksāšanu brīdī likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 3.panta ceturtās daļas 3.punkta un 24.panta izpratnē.

[3.2] VID nav vērtējis MK noteikumu Nr.556 134.punktu, kurā dots uzskaitījums, kurš brīdis tieši būtu jāuzskata par ienākuma izmaksas brīdi. Proti, MK noteikumu Nr.556 134.punktā norādīts, ka, piemērojot likuma 24.panta pirmo daļu, par ienākuma izmaksas brīdi uzskata brīdi, kad nodokļu maksātāja grāmatvedībā tiek samazinātas kreditora – nerezidenta saistības, tas ir, kad reāli tiek izmaksātas likuma 3.panta ceturtajā vai astotajā daļā minētās summas, vai arī brīdi, kad tiek izdarīts kreditora – nerezidenta – saistību samazinājums, veicot nodokļu maksātāja un nerezidenta savstarpējo norēķinu ieskaitu nodokļu maksātāja grāmatvedības reģistros, vai notiek kreditora maiņa.

Saskaņā ar šīm speciālajām tiesību aktu normām ar nerezidenta nodokļa saistības rašanās brīdi pieteicēja nav izmaksājusi procentus saistītajām personām, jo: 1) tā nav veikusi procentu maksājumu, t.i., nav veikusi naudas pārskaitījumu Igaunijas komercsabiedrībām, ko iespējams pārbaudīt no pieteicējas bankas kontu apgrozījuma; 2) tā nav veikusi savstarpējo prasījumu ieskaitu ar saistītajām sabiedrībām, t.i., nav dzēsusi saistības par procentiem pret saistītajām Igaunijas komercsabiedrībām (bilances saistību pusē) pret šo komercsabiedrību parādiem (debitoru prasībām) (bilances aktīvu pusē), un attiecīgi pieteicējas saistības pret ārvalstu saistītajiem uzņēmumiem nav samazinājušās; 3) nav notikusi pieteicējas kreditoru maiņa.

Tādejādi pieteicēja uzskata, ka nav izpildījies neviens no kritērijiem, kas ļautu uzskatīt, ka saskaņā ar MK noteikumu Nr.556 134.punktā paredzēto pieteicēja būtu izmaksājusi saistītajiem uzņēmumiem procentus. Arī VID lēmumā nav konstatējis, ka būtu iestājies kaut viens no iepriekš minētajiem kritērijiem, kas būt par pamatu nodokļa ieturēšanai.

VID pretēji Administratīvā procesa likuma 7.pantā noteiktajam tiesiskuma principam un 8.pantā noteiktajam tiesību normu saprātīgas piemērošanas principam, vispār nav piemērojis MK noteikumu Nr.556 134.punktu un nav analizējis lietas faktiskos apstākļus, t.i., vai ir notikusi procentu izmaksa Igaunijas uzņēmumam, jo nodoklis ir jāietur tikai izmaksas brīdī.

[3.3] Pieteicēja vērš uzmanību, ka VID savā darbībā nav konsekvents un mēģina „pievilkt" jebkuru tiesību normu, to atraujot no pārējām tiesību normām, lai tikai uzrēķinātu nodokli un soda naudas, neņemot vērā nodokļa maksātāja godprātīgo attieksmi nodokļu nomaksā un sadarbībā ar VID.

Pieteicēja uzskata, ka iepriekš minētā VID rīcība neatbilst Administratīvā procesa likuma 5.pantā noteiktajam privātpersonas tiesību ievērošanas principam. Iestādei izskatot lietu pēc būtības, jāizvēlas tas tiesiskais risinājums, kas maksimāli aizsargā un veicina privātpersonas tiesības un tiesiskās intereses, nevis jāmēģina privātpersona par katru cenu sodīt.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2011.gada 30.jūnijā saņemts VID rakstveida paskaidrojums, kurā atbildētājs pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem. Papildus norādīts turpmāk minētais.

Pieteicēja ar saistītām sabiedrībām (/Nosaukums 5/ *AS, /Nosaukums 2/ OU un /Nosaukums 4/ OU*) ir savstarpēji vienojošies izdarīt aizdevuma līgumos šādus grozījumus: 1) 2008.gada 15.decembra grozījumi Nr.15-12-2008 pie 2007.gada 31.decembra aizdevuma līguma No.2007-12-31-2; 2) 2008.gada 22.decembra grozījumi Nr.22-12-2008 aizdevuma līgumā No.2007-12-31, ar kuriem pieteicēja un saistītās sabiedrības kapitalizē kredītprocentus, kurus pieteicēja ir aprēķinājusi par saņemtajiem aizņēmumiem no saistītām sabiedrībām. Minētos procentus pieteicēja iekļāvusi izmaksās, samazinot 2007. un 2008.gada peļņu pirms nodokļa aprēķināšanas.

Ņemot vērā minēto, ir konstatējams, ka pienākums maksāt procentus par aizņēmumu no saistītām Igaunijas Republikas sabiedrībām ir izbeidzies, jo procentu maksājumi ir iekļauti pamatparāda summā, kā rezultātā tiek izveidota jauna saistība. Ņemot vērā, ka saņemtajiem aizņēmumiem no saistītajām sabiedrībām pieteicējai pienākums maksāt procentus nav izbeidzies uz atlaiduma vai noilguma pamata tad secināms, ka kapitalizējot procentus, iekļaujot tos pamatparādā, ir faktiski veikts procentu norēķins, kā rezultātā saskaņā ar Civillikuma 1756.pantu un 1754.pantu kreditoram rodas tiesība no kapitalizētajiem procentiem – pamatparāda aprēķināt jaunus procentus.

Pieteicējai tulkojot MK noteikumu Nr.556 134.punkta noteikumus gramatiski, rodas situācija, ka procentu kapitalizāciju var ļaunprātīgi

izmantot, pārkvalificējot peļņas sadales maksājumus, tādējādi meitas sabiedrība nevar atskaitīt UIN no procentu maksājumiem un tā rezultātā mātes sabiedrība faktiski var izvēlēties vietu, kur tā vēlas, lai tās ienākumi tiktu pakļauti nodokļu maksājumiem.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāves pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

Atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus un izvērtējot tos kopsakarā ar lietas apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir apmierināms.

[7] Lietā būtiskie faktiskie apstākļi ir izklāstīti šā sprieduma aprakstošās daļas [1] -[4] punktā, līdz ar to tiesa tos neatkārtos sprieduma motīvu daļā.

[8] Kā izriet no lietas faktiskajiem apstākļiem un par ko lietā nav strīda, pieteicēja nav veikusi kredīta procentu izmaksu saistītām Igaunijas Republikas sabiedrībām /Nosaukums 5/ *AS, /Nosaukums 2/ OU un /Nosaukums 4/ OU*, bet gan tos iekļāvusi aizņēmuma pamatparāda summā (kapitalizējusi), neveicot UIN ieturēšanu no Igaunijas Republikas sabiedrību procentu ienākumiem (*lietas 16., 17. un 18.lapa*).

VID ieskatā, ja aprēķinātie kredīta procenti par aizņēmumu no saistītām Igaunijas Republikas sabiedrībām (nerezidentiem) tiek iekļauti pamatparāda summā, tad uzskatāms, ka procentu norēķins faktiski ir veikts, proti, saistība par procentu maksājumiem izbeidzas, un izveidojas jauna saistība. Līdz ar to procentu kapitalizācijas brīdī no 2007.gada 1.janvāra līdz 2008.gada 31.decembrim pieteicējai bija pienākums no nerezidenta Igaunijas Republikas sabiedrības procentu ienākuma ieturēt UIN.

Ņemot vērā iepriekšminēto, lietā ir izšķirams jautājums, vai VID pamatoti secinājis, ka kredīta procentu kapitalizācijas gadījumā pieteicējai rodas pienākums ieturēt un iemaksāt valsts budžetā nodokli no nerezidenta gūtajiem ienākumiem saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 3.panta ceturtās daļas 3.punktu.

[9] Saskaņā ar likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 3.panta ceturtās daļas 3.punktu Latvijas rezidentam ir pienākums no procentu maksājumiem saistītam ārvalstu uzņēmumam ieturēt nodokli to izmaksas brīdī.

Likuma 24.panta pirmā daļa nosaka, ka *nodokļu maksātājam, kurš izmaksā šā likuma 3.panta ceturtajā vai astotajā daļā un 12.panta trešajā daļā minētās summas, jāietur nodoklis izmaksas brīdī un tas jāiemaksā valsts budžetā ne vēlāk kā līdz nākamā mēneša 15.datumam. Ieturamo nodokli aprēķina, reizinot nodokļa likmi ar izmaksājamo summu, ja šā panta 1.^{1} un 1.^{2} daļā nav noteikts citādi.*

VID Metodiskā materiāla par uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanu un maksāšanu 4.1.2. nodaļas „Nodokļa no nerezidentu ienākumiem ieturēšana un iemaksāšana budžetā" 6. punktā sniegts skaidrojums, ka *nodokļa ieturēšanas vajadzībām par nerezidenta ienākumu gūšanas brīdi uzskatāms maksājumu, kurus rezidenti un pastāvīgās pārstāvniecības izmaksā nerezidentam, izdarīšanas brīdis. Līdz ar to uzņēmumu ienākuma nodokli pēc noteiktajām likmēm ietur no maksājumiem faktiskās izmaksas brīdī, ievērojot maksājumu veikšanas brīdī spēkā esošo nodokli reglamentējošo normatīvo aktu normas*.

Ievērojot iepriekš minēto tiesību normu regulējumu, tiesa nonāk pie secinājuma, ka Latvijas rezidentam pienākums ieturēt nodokli no procentu maksājumiem saistītam ārvalstu uzņēmumam rodas procentu izmaksas brīdī.

MK noteikumu Nr.556 134. punktā ir dots izsmeļošs uzskaitījums tam, kurš brīdis ir uzskatāms par nerezidenta ienākumu (procentu) *izmaksas brīdi*, proti, *1) kad reāli tiek izmaksātas likuma 3.panta ceturtajā vai astotajā daļā minētās summas;* vai *2) kad tiek izdarīts kreditora - nerezidenta - saistību samazinājums, veicot nodokļu maksātāja un nerezidenta savstarpējo norēķinu ieskaitu nodokļu maksātāja grāmatvedības reģistros;* vai *3) notiek kreditora maiņa* (*normatīvo aktu redakcijas, kas bija spēkā uz 2011.gada 15.martu*).

[10] Turpinājumā tiesa pārbaudīs, vai ir iestājies kāds no iepriekšminētajiem gadījumiem, kas dotu pamatu uzskatīt, ka ir notikusi nerezidenta ienākumu (procentu) izmaksa un attiecīgi pieteicējai rastos pienākums no procentu maksājumiem saistītam ārvalstu uzņēmumam ieturēt UIN.

Tiesas ieskatā, UIN ieturēšana ir pieļaujama tikai pie nosacījuma, ja iestājas kāds no MK noteikumu Nr. 556 134. punktā norādītajiem gadījumiem, ko likumdevējs ir definējis kā *izmaksas brīdi*. Citiem vārdiem, patvaļīga normatīvajos aktos ietvertā ienākuma *izmaksas brīža* uzskaitījuma paplašināšana nav pieļaujama. Tas izriet gan no publisko tiesību principa - *atļauts vien tas, kas noteikts tiesību normās*, gan tiesiskuma un privātpersonas tiesību ievērošanas principa.

[10.1] Kā jau iepriekš tiesa konstatēja, lietā nav strīda, ka pieteicēja nav veikusi reālu procentu izmaksu saistītām Igaunijas Republikas sabiedrībām /Nosaukums 5/ *AS, /Nosaukums 2/ OU un /Nosaukums 4/ OU*, pie šāda secinājusi nonācis arī VID Lēmumā (*lietas 16., 17. un 18.lapa*).

[10.2] Tāpat lietā nav konstatēts, ka pieteicēja būtu veikusi savstarpējo prasījumu ieskaitu ar saistītajām sabiedrībām, t.i., dzēsusi saistības par procentiem pret saistītajām Igaunijas komercsabiedrībām (bilances saistību pusē) pret šo komercsabiedrību parādiem (debitoru prasībām) (bilances aktīvu pusē), un attiecīgi pieteicējas saistības pret ārvalstu saistītajiem uzņēmumiem nav samazinājušās.

[10.3] Tiesa konstatē, ka lietā arī nav strīda par to, ka būtu notikusi pieteicējas kreditoru maiņa.

Tādejādi secināms, ka nav izpildījies neviens no gadījumiem, kas ļautu uzskatīt, ka saskaņā ar MK noteikumu Nr.556 134. punktā noteikto būtu iestājies ienākuma *izmaksas brīdis*, kas savukārt pieteicējai radītu pienākumu ieturēt UIN no Igaunijas Republikas sabiedrībām /Nosaukums 5/*AS, /Nosaukums 2/ OU un /Nosaukums 4/ OU*.

[11] Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, tiesa nonāk pie secinājuma, ka VID, piemērojot normatīvos aktus, patvaļīgi paplašinājis to gadījumu loku, kad ieturams UIN, uzskatot, ka arī procentu kapitalizācijas gadījumā pieteicējai šāds pienākums izriet no likuma „Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 3. panta ceturtās daļas 3. punkta.

Šāda kļūdaina secinājuma pamatā ir VID apsvērumi, ka, iekļaujot aprēķinātos procentus aizdevuma pamatsummā, saistība par procentu maksājumu izbeidzas, un izveidojas jauna saistība, līdz ar to uzskatāms, ka procentu norēķins faktiski ir veikts.

Tiesa šādam secinājumam nepiekrīt turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Finanšu un kapitāla tirgus komisijas 2009.gada 25.marta normatīvā akta Nr.42 „Aktīvu kvalitātes novērtēšanas un uzkrājumu veidošanas normatīvie noteikumi" 3.4.punktā dots skaidrojums jēdzienam *procentu kapitalizācija - uzkrāto procentu pieskaitīšana kredīta pamatsummai vai tās samaksa uz aizņēmējam izsniegta jauna kredīta rēķina.*

Tātad procentu kapitalizācija var notikt divos veidos: 1) pieskaitot uzkrātos procentus kredīta pamatsummai vai 2) tos samaksājot uz aizņēmējam izsniegta jauna kredīta rēķina pamata.

Konkrētajā lietā VID Lēmumā konstatējis, ka aizdevuma pamatparāda summa tika palielināta par attiecīgajā gadā aprēķinātajiem kredītprocentiem (*lietas 16., 17.un 18.lapa*), proti, notikusi uzkrāto procentu pieskaitīšana kredīta pamatsummai.

Tātad konkrētajos apstākļos nav pamata uzskatīt, ka kapitalizācijas brīdī notikusi procentu faktiskā atmaksa, kā tas būtu gadījumā, ja persona procentus samaksātu uz jauna kredīta rēķina pamata. Arī no Civillikuma 1761.panta izriet, ka procentu saistība izbeidzas ar samaksu, atlaidumu vai noilgumu. Kā jau iepriekš konstatēts, šajā gadījumā notikusi procentu pieskaitīšana pamatsummai, nevis samaksa uz jauna rēķina pamata. Līdz to konkrētajā gadījumā procentu samaksas saistība nav izbeigusies, bet gan citā apmērā būs atmaksājama vēlākā laika periodā.

Vienlaikus tiesa konstatē, ka likuma „Par uzņēmumu ienākumu nodokli" 3.panta ceturtās daļas 3.punkts, kas paredz, ka Latvijas rezidentam ir pienākums no procentu maksājumiem saistītam ārvalstu uzņēmumam ieturēt nodokli to izmaksas brīdī, ar 2011.gada 15.decembra likuma grozījumiem, ir izslēgts. Proti, likumdevējs nevis uzskatījis par nepieciešamu precizēt un paplašināt to gadījumu loku, kad no nerezidenta ienākumiem ir ieturams UIN, bet gan vispār izslēdzis pienākumu ieturēt UIN no procentu maksājumiem saistītam ārvalstu uzņēmumam.

[12] Ņemot vērā iepriekš secināto, ka nav iestājies ienākuma (procentu) *izmaksas brīdis*,pieteicējai nav pienākuma no procentu maksājumiem saistītajiem ārvalstu uzņēmumiem */Nosaukums 5/ AS, /Nosaukums 2/ OU un /Nosaukums 4/ OU* ieturēt nodokli.

Līdz ar to VID nebija pamata noteikt papildus nomaksai budžetā uzņēmuma ienākuma nodokli Ls 124 861,80 apmērā un attiecīgi arī soda naudu Ls 62 430,91 apmērā un nokavējuma naudu Ls 22 118,72 apmērā.

Pastāvot šādiem apstākļiem, VID Lēmums ir atceļams daļā, ar kuru sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/ nolemts noteikt papildu nomaksai budžetā uzņēmuma ienākuma nodokli Ls 124 861,80, soda naudu Ls 62 430,91 un nokavējuma naudu Ls 22 118,72 apmērā.

[13] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tā kā pieteikums ir apmierināms, no atbildētāja par labu pieteicējai piespriežama tās samaksātā valsts nodeva Ls 20.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

apmierināt pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2011.gada 15.marta lēmuma Nr.22.4.6./18373 atcelšanu daļā, ar kuru sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/ nolemts noteikt papildu nomaksai budžetā uzņēmuma ienākuma nodokli Ls 124 861,80, soda naudu Ls 62 430,91 un nokavējuma naudu Ls 22 118,72 apmērā.

atcelt ar tā pieņemšanas dienu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2011.gada 15.marta lēmumu Nr.22.4.6./18373 daļā, ar kuru sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/ nolemts noteikt papildu nomaksai budžetā uzņēmuma ienākuma nodokli Ls 124 861,80, soda naudu Ls 62 430,91 un nokavējuma naudu Ls 22 118,72 apmērā.

uzlikt par pienākumu Latvijas Republikai atlīdzināt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /Nosaukums/ tās samaksāto valsts nodevu Ls 20 (divdesmit) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese M.Miķelsone